

Skamieniałość pingwina o wysokości człowieka

15 sierpnia 2019

Na nowozelandzkiej Wyspie Południowej znaleziono skamieniałość olbrzymiego pingwina z paleocenu. Jak podkreślają naukowcy, *Crossvallia waiparensis* jest jednym z najstarszych i największych gatunków pingwina; ze 160 cm wzrostu przewyższał on współczesnego pingwina cesarskiego o ~30-40 cm.

Szczałki kolejnego przedstawiciela nowozelandzkiej megafauny, który mógł ważyć 70-80 kg, znalazł w 2018 r. paleontolog amator Leigh Love. Natrafił na kości na stanowisku Waipara Greensand. W przygotowaniu fosyliów do badań i w opisie pomagał mu Al Mannering.

Zespół złożony z kuratorów z Canterbury Museum – doktorów Paula Scofielda i Vanesy De Pietri – oraz pracującego w Muzeum Historii Naturalnej im. Johanna Senckenberga we Frankfurcie dr. Geralda Mayra przeanalizował kości i doszedł do wniosku, że to nieznany wcześniej gatunek pingwina.

Autorzy publikacji z „*Alcheringa: An Australasian Journal of Palaeontology*” podkreślają, że najbliższym znanym krewnym nowego pingwina jest paleoceński *Crossvallia unienwillia*; zidentyfikowano go na podstawie znalezionej w 2000 r. w dolinie Cross na Antarktydzie sfosylizowanego częściowego szkieletu.

„Gdy żyły *Crossvallia*, Nowa Zelandia i Antarktyda były zupełnie inne niż dziś – Antarktydę pokrywał las i w obu lokalizacjach był o wiele cieplejszy klimat” – podkreśla Scofield.

Kości nóg obu gatunków pingwinów sugerują, że stopa odgrywała w ich pływaniu większą rolę, niż ma to miejsce u współczesnych pingwinów lub że nie były one przystosowane do stania w

wyproście jak współczesne pingwiny.

C. waiparensis to 5. gatunek prehistorycznego pingwina, jaki udało się opisać na podstawie skamieniałości z Waipara Greensand. „Odkrywane w Waipara Greensand skamieniałości wiele wniosły do naszego rozumienia ewolucji pingwinów” – opowiada Meyr. Na opisanie czeka sporo fosyliów, które wg nas, stanowią nowe gatunki.

Autorstwo: Anna Błońska

Na podstawie: CanterburyMuseum.com

Źródło: KopalniaWiedzy.pl